

Las nubes de tu pelo

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Fito & Fitipaldis

-

Lo más lejos, a tu lado

Lletra original

No hay mejor lugar que entre las nubes de tu pelo Para revolver las drogas con los versos Lo mejor del sol... el brillo de la luna que es tu corazón. En medio del mar te sientes como en un desierto. Primavera ven y cúrame el invierno Loco trovador, es tu canción desnuda Solo corazón Hoy me quedo en casa lo de fuera no me interesa ya saldré a dar una vuelta otro día que no llueva ¿Cuántas flores para un ramo? ¿Cuántos versos para un poema?

Lletra traduída

el meu refugi, Senyor

Fito confessa que al escriure aquesta cançó no sabia a qui li dedicava però que més tard va entendre que parlava d'un altre músic amic seu. Els amics sempre estan aprop nostre, en els bons i els mals moments. Encara que només sigui amb un somriure o amb una abraçada més llarga del normal. Jesús també era amic dels deixebles i són molts els qui proposen que el mirem com un amic. És en els moments de "bajón" quan trobem més a prop a Jesús. I no és precisament un sentiment que ens agafi a nosaltres com una revelació. Els amics ens acompanyen en el nostre camí i Ell també ho fa. El Salmista ja ens parla de la sensació de tenir a Déu al nostre costat, de que Déu és el millor amic per a recollir-se quan és té la necessitat de buscar aquest recolliment interior o simplement quan és vol aturar-se durant cinc minuts.

Guarda'm, Déu meu, en tu trobo refugi (Salm 16, 1-11)

Guarda'm, Déu meu, en tu trobo refugi. Jo dic al Senyor: «Ets el meu sobirà, ningú com tu no em fa feliç.» Ells adoren els déus d'aquesta terra, divinitats que jo també estimava; multipliquen els seus ídols, van darrere els falsos déus. Però jo no els oferiré més sacrificis, els meus llavis no pronunciaran els seus noms. Senyor, heretat meva i calze meu, tu m'has triat la possessió; la part que m'ha tocat és deliciosa, m'encisa la meva heretat. Beneït sigui el Senyor, que em dona seny. Fins a les nits instrueix el meu cor. Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré. El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, fins el meu cos reposa confiat: no abandonaràs la meva vida enmig dels morts ni deixaràs caure a la fossa el qui t'estima. M'ensenyaràs el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir al teu davant; al teu costat, delícies per sempre.
